1964 సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు (6) 15

పోడార్ ప్లాస్టిక్స్ (పి) లిమిటెడ్

వర్సెస్

దాని పనివారు

(పి.బి. గజేంద్రగడ్కర్ మరియు కె. సి. దాస్ గుప్తా జె.ఎల్)

ఫుల్ బెంచ్ ఫార్ములా ప్రకారం పారిశ్రామిక వివాదం - బోనస్ - డిడక్షన్ - ఏ సూత్రాన్ని పాటించాలి- పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 (1947లో 14).

1959 సంవత్సరానికి బోనస్ కొరకు కార్మికులు (ప్రతిస్పందకులు) చేసిన క్లెయింకు సంబంధించి అప్పీలుదారు మరియు దాని పనివారి మధ్య ఒక పారిశ్రామిక వివాదం తలెత్తింది. డియర్నెస్ అలవెన్స్తో సహా మూడు నెలల వేతనానికి సమానమైన బోనస్ పొందడానికి తాము అర్హులమని ప్రతివాదులు పేర్కొన్నారు, ఫుల్ బెంచ్ ఫార్ములా ఆధారంగా మినహాయింపులు పొందారు. కంపెనీ డైరెక్టర్లలో ఒకరైన శ్రీ కె.ఆర్.పోడార్ కు నోషనల్ రెమ్యూనరేషన్ ద్వారా రూ.60,000 కోత విధించారు. పిటిషనర్ కె.కథనం ప్రకారం.. ఆర్. పోడార్ తన మొత్తం సమయాన్ని అప్పీలుదారు సంస్థ పర్యవేక్షణ మరియు నిర్వహణకు కేటాయించాడు, అందువల్ల, అతను నెలకు రూ.5,000 చొప్పున వేతనం వసూలు చేయడానికి అర్హుడు. పిటిషనర్ పునరావాసం కోసం కూడా క్లెయిమ్ చేశారు. ఈ వాస్తవాలపై ట్రిబ్యునల్ ప్రతివాదులకు ఆ సంవత్సరానికి అలవెన్సులు, ఓవర్ టైమ్ మినహాయించి సగం నెల బేసిక్ వేతనం చొప్పున బోనస్ చెల్లించాలని ఆదేశించింది. ఈ తీర్పుకు వ్యతిరేకంగానే పిటిషనర్ ఈ కోర్టుకు వచ్చారు.

(i) అప్పీలుదారుని వలె ఒక డైరెక్టర్ తన సమయాన్ని సంబంధిత వ్యవహారాలను పర్యవేక్షించడానికి మరియు నిర్వహించడానికి వెచ్చిస్తే, అతడు సహేతుకమైన పారితోషికాన్ని వసూలు చేయడానికి అర్హుడు. కానీ ప్రస్తుత సందర్భంలో శ్రీ. నిజానికి పోడార్ ఎలాంటి రెమ్యునరేషన్ తీసుకోలేదు. ఫుల్ బెంచ్ ఫార్ములా యొక్క పని కొన్ని విషయాలలో ఊహాజనితమైనది అనడంలో సందేహం లేదు, కానీ పూర్తిగా ఊహాజనిత మరియు దాదాపు కాల్పనిక ప్రాతిపదికన ముందస్తు ఛార్జీల క్లెయిమ్ లను ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా యజమాని దానిని మరింత ఊహాజనితంగా మార్చడానికి అనుమతించబడదు. శ్రీ పోడార్ కు క్రమం తప్పకుండా రెమ్యునరేషన్ ఇవ్వలేదని, అది ఖాతా పుస్తకాల్లో సరిగా చూపించబడలేదనే కారణంతో శ్రీ పోడార్ యొక్క నోషనల్ రెమ్యూనరేషన్ కు సంబంధించి పిటిషనర్ చేసిన మినహాయింపు అభ్యర్థనను అనుమతించడం సమంజసంగా ట్రిబ్యునల్ భావించలేదు.

గుజరాత్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ వర్సెస్ అహ్మదాబాద్ మిస్క్. ఇండస్ట్రియల్ వర్కర్స్ యూనియన్, (1961) 11 ఎల్.ఎల్.జె. 660 మరియు కొడనేరి ఎస్టేట్ వర్సెస్ దీని వర్క్ మెన్, (1960) 1 ఎల్.ఎల్.జె. 273, దీని మీద ఆధారపడింది.

(ii) సెకండ్ హ్యాండ్ మెషినరీని సెకండ్ హ్యాండ్ యంత్రాల ద్వారా మాత్రమే పునరుద్ధరించాలనడం సరైన చట్టబద్ధ స్థితి కాదు. కానీ ప్రస్తుత కేసులో పునరావాసం కోసం దావాకు సంబంధించి ట్రిబ్యునల్ కనుగొన్నది పిటిషనర్ నేతృత్వంలోని సాక్ష్యాలను ప్రశంసించడంపై ఆధారపడి ఉంటుంది మరియు రికార్డులో అందుబాటులో ఉన్న విషయాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని దానిని ఇబ్బంది పెట్టకూడదు.

సౌత్ ఇండియా మిల్లు యజమానుల సంఘం వర్సెస్ కోయంబత్తూరు జిల్లా టెక్స్ టైల్ వర్కర్స్ యూనియన్, (1962) 1 ఎల్.ఎల్.జె. 223, ఆధారపడింది.

(iii) దక్షిణ భారత మిల్లు యజమానుల సంఘం విషయంలో ట్రిబ్యునల్ అవలంబించిన తాత్కాలిక ప్రాతిపదికను ఈ కోర్టు ఆమోదించిందని లేదా ధృవీకరించిందని అనుకోవడం పొరపాటు.

(iv) పునరావాసం కోసం తన వాదనను సమర్థించడానికి యజమాని తగిన సాక్ష్యాలను జోడించకపోతే మరియు ట్రిబ్యునల్ ప్రేరేపించిన సాక్ష్యాలను తిరస్కరించడానికి మొగ్గు చూపినట్లయితే, ట్రిబ్యునల్ పూర్తిగా ఊహాజనిత మరియు ఊహాజనిత తాత్కాలిక ప్రాతిపదికన కొంత పునరావాసం కల్పించాలని సూచించడం సమంజసం కాదు. ప్రస్తుత కేసులో యజమాని పునరావాసం కోసం సాక్ష్యాధారాలను సమర్పించాడు మరియు దానిని ట్రిబ్యునల్ తిరస్కరించింది.

(v) బోనస్ లెక్కల్లో యజమాని ఆదాయపు పన్నుతో పాటు సంపద పన్ను మినహాయింపును క్లెయిమ్ చేసుకునే హక్కు ఉందని ఈ కోర్టు స్థిరంగా పేర్కొంది; కానీ ప్రస్తుత సందర్భంలో, వసూలు చేసిన లేదా చెల్లించిన సంపద పన్ను మొత్తాన్ని నిర్ణయించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు, కాబట్టి, ఆ లెక్కన అప్పీలుదారుకు ఉపశమనం ఇవ్వలేము.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 496, ఆఫ్ 1963.

1961 ఆగస్టు 26న మహారాష్ట్ర ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ ఇన్ రిఫరెన్స్ (ఐటీ) నెం.43లో ఇచ్చిన తీర్పును స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ తరఫున అడిషనల్ సొలిసిటర్ జనరల్ ఎస్వీ గుప్తే, ఐఎన్ ష్రాఫ్ వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతివాదుల కోసం కె.ఆర్.చౌదరి.

డిసెంబర్ 19, 1963:- కోర్టు తీర్పు జస్టిస్ గజేంద్రగడ్కర్ - పిటిషనర్ పోడార్ ప్లాస్టిక్స్ (పి) లిమిటెడ్ మరియు దాని ప్రతివాదులు, దాని పనివారి మధ్య పారిశ్రామిక వివాదం నుండి ఈ అప్పీల్ ఉద్భవించింది మరియు 1959 సంవత్సరానికి బోనస్ కోసం ప్రతివాదులు చేసిన క్లెయిమ్ గురించి ఇది ప్రస్తావించింది. సంబంధిత సంవత్సరానికి కరువు భత్యంతో సహా మూడు నెలల వేతనానికి సమానమైన బోనస్ పొందాలని ప్రతివాదులు పేర్కొన్నారు. ఇరుపక్షాల వాదనలు విన్న ట్రిబ్యునల్ వారు సమర్పించిన సాక్ష్యాధారాల ఆధారంగా పిటిషనర్ ఆ సంవత్సరానికి అలవెన్సులు, ఓవర్ టైమ్ మినహాయించి ప్రతివాదులకు అర్ధ నెల బేసిక్ వేతనం చొప్పున బోనస్ చెల్లించాలని ఆదేశించింది. ఈ తీర్పుకు వ్యతిరేకంగానే పిటిషనర్ ప్రత్యేక సెలవుపై ఈ కోర్టుకు వచ్చారు.

పిటిషనర్ ఒక ప్రైవేట్ కంపెనీ మరియు దాని రిజిస్టర్డ్ (కార్యాలయం) బొంబాయిలోని పార్సీ బజార్ వీధిలోని పోదర్ చాంబర్స్ లో ఉంది. దీనికి సుపారీ బాగ్ రోడ్డులో ప్లాస్టిక్ ఉత్పత్తులను తయారు చేసే కర్మాగారం ఉంది. ఫుల్ బెంచ్ ఫార్ములా ప్రకారం సరైన లెక్కలు వేస్తే ప్రతివాదులకు బోనస్ చెల్లించేందుకు మిగులు లేదని ట్రిబ్యునల్ ముందు పిటిషనర్లు పేర్కొన్నారు. మరోవైపు ఫార్ములా పనితీరు గణనీయంగా మిగులును చూపుతుందని, దీని నుంచి మూడు నెలల వేతనాన్ని బోనస్ గా సులభంగా చెల్లించవచ్చని ప్రతివాదులు కోరారు. ఎప్పటిలాగే, పార్టీల మధ్య వివాదం స్థూల లాభాల నుండి మినహాయించాలని పిటిషనర్ పేర్కొన్న ముందస్తు ఆరోపణల

చుట్టూ కేంద్రీకృతమైంది. 134-159 ఎస్.సి.-2 మధ్య వివాద పాయింట్లలో ఒకటి. ముందస్తు ఛార్జీగా మినహాయించాల్సిన తరుగుదల చట్టబద్ధమైన తరుగుదలా లేక సాధారణ తరుగుదలనా అని పార్టీలు ప్రశ్నించాయి. లాభం యొక్క సంఖ్య. రూ.2.70 లక్షలకు చేరింది. ట్రిబ్యునల్ ప్రత్యామ్నాయ లెక్కలు వేసింది, ఒకటి చట్టబద్ధమైన తరుగుదల మాత్రమే మినహాయించబడాలి, మరొకటి పిటిషనర్ పేర్కొన్న విధంగా సాధారణ తరుగుదల మినహాయించాలనే ప్రాతిపదికన రూపొందించబడింది. మొదటి లెక్కన అందుబాటులో ఉంది. మిగులు రూ.0గా గుర్తించారు. 44 లక్షలు. ప్రత్యామ్నాయ లెక్కల ప్రకారం రూ.0.33 లక్షలుగా గుర్తించారు. ఈ అప్పీలు ఉద్దేశ్యం కొరకు, నోషనల్ నార్మల్ తరుగుదల మినహాయించాల్సి ఉంటుందనే ప్రాతిపదికపై చేసిన రెండవ గణనను మేము అంగీకరిస్తాము. ఈ లెక్కన రెండు తప్పులున్నాయని పిటిషనర్ కోసం విజ్ఞుడైన అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ మా ముందు అంగీకరించారు. నోషనల్ నార్మల్ తరుగుదల మొత్తాన్ని రూ. 0గా చూపించారు. 78 లక్షలు రూ.0 ఉండాలి. 7 3 లక్షలు. అదేవిధంగా ఆదాయపు పన్ను మొత్తాన్ని రూ.0గా చూపిస్తారు. 96 లక్షలు రూ.0 ఉండాలి. 95 లక్షలు. ఈ లెక్క చేయడంలో ట్రిబ్యునల్ దాదాపు రూ.6,000కు సంబంధించిన రెండు పొరపాట్లను పిటిషనర్ కు అనుకూలంగా చేసింది, తద్వారా అందుబాటులో ఉన్న మిగులు రూ.0.39 లక్షలు అవుతుంది. మన ముందున్న అప్పీలును డీల్ చేసేటప్పుడు గుర్తుంచుకోవలసిన అంశంలో ఇది ఒక అంశం. కంపెనీ డైరెక్టర్లలో ఒకరైన శ్రీ కె.ఆర్. పోడార్ కు నోషనల్ రెమ్యూనరేషన్ రూపంలో రూ.60,000 ముందస్తు ఛార్జీగా మినహాయింపు కోసం పిటిషనర్ చేసిన వాదనకు సంబంధించి, విజ్ఞుడైన అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ మా ముందు ఉంచిన ప్రధాన అంశం. పిటిషనర్ ఒక ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ అని మరియు నలుగురు ప్రధాన వాటాదారులు పోడార్ కుటుంబానికి చెందినవారని మేము ఇప్పటికే చూశాము; వారు: ఆర్.ఎ.పోడార్, జి.ఆర్.పోడార్, కె.ఆర్.పోడార్, బి.జె.పోడార్; 5 వ వాటాదారు మెసర్స్ పోడార్ ట్రేడింగ్ కంపెనీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, 6 వ వాటాదారు జే ఏజెంట్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, 7 వ వాటాదారు నేషనల్ ట్రేడర్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ మరియు 8 వ వాటాదారు రతీలాల్ బి. పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది కథనం ప్రకారం కేఆర్ పోడార్ తన పూర్తి సమయాన్ని పిటిషనర్ పర్యవేక్షణ, నిర్వహణకు కేటాయించారని, అందువల్ల నెలకు రూ.5,000

చెప్పిన వేతనం వసూలు చేయడానికి ఆయనకు అర్హత ఉందని పిటిషనర్ పేర్కొన్నారు. ఈ వాదనకు మద్దతుగా, సంబంధిత మేనేజర్ శ్రీ గుప్తా ఒక అఫిడవిట్ దాఖలు చేసి, క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ కు ముందుకొచ్చాడు. శ్రీ పొడార్ ఉదయం 9 గంటల నుండి మధ్యాహ్నం ఒంటి గంట వరకు మరియు 2-30 నుండి సాయంత్రం 6-30 గంటల వరకు కర్మాగారానికి హాజరవుతారని ఆయన పేర్కొన్నారు. గత డైరెక్టర్ కు నెలకు రూ.1000 వేతనం ఇచ్చేవారని, ఆ మేరకు డైరెక్టర్ల బోర్డు తీర్మానం చేసిందని క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో వెల్లడైంది. కానీ శ్రీ కె.ఆర్. పోడార్ యొక్క పారితోషికానికి సంబంధించి అటువంటి తీర్మానమేదీ ఆమోదించబడలేదు. అంతేకాక, పిటిషనర్ యొక్క ఆర్థిక పరిస్థితి అంత సంతృప్తికరంగా లేదని భావించినందున శ్రీ పోడార్ వాస్తవానికి ఎటువంటి రెమ్యునరేషన్ వసూలు చేయలేదని, అందువల్ల, శ్రీ పోడార్ తన పారితోషికం కారణంగా ఖర్చును ఆదా చేయాలనుకున్నారని పిటిషనర్ స్వయంగా అభ్యర్థించారు. అప్పీలుదారుని వంటి ఆందోళనలో, డైరెక్టర్లలో ఒకరు సంబంధిత వ్యవహారాలను పర్యవేక్షించడానికి మరియు నిర్వహించడానికి తన సమయాన్ని వెచ్చిస్తే, అతను సహేతుకమైన పారితోషికాన్ని వసూలు చేయడానికి అర్హుడని అంగీకరించవచ్చు. గుజరాత్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ వర్సెస్ అహ్మదాబాద్ మిస్క్ ఇండస్ట్రియల్ వర్కర్స్ యూనియన్ ([1961] 11 L.L.J. 660), కోదానేరి ఎస్టేట్ వర్సెస్ దాని పనివారు ([1960] 1 L.L.J. 273) కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుల దృష్ట్యా ఈ వైఖరి వివాదాస్పదం కాదు. ఈ నిర్ణయాలను ఆధారం చేసుకుని, శ్రీ పోడార్ కు పారితోషికం కారణంగా ఎటువంటి మినహాయింపును అనుమతించకపోవడంలో ట్రిబ్యునల్ తప్పు చేసిందని పిటిషనర్ తరఫున అభ్యర్థించబడింది.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ట్రిబ్యునల్ తీర్పుతో పిటిషనర్ తీవ్రంగా విభేదించలేదు, ఎందుకంటే శ్రీ పొడార్ వాస్తవానికి ఎటువంటి పారితోషికం తీసుకోలేదని అంగీకరించబడింది. ఫార్ములా యొక్క పని కొన్ని విషయాలలో ఊహాజనితమైనది అనడంలో సందేహం లేదు, కానీ పూర్తిగా ఊహాజనిత మరియు దాదాపు కాల్పనిక ప్రాతిపదికన ముందస్తు ఛార్జీల క్లెయిమ్ లను ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా యజమాని దీనిని మరింత ఊహాజనితంగా మార్చడం అనుమతించబడదని మేము

భావిస్తున్నాము. ఒకవేళ శ్రీ పోడార్ కు క్రమం తప్పకుండా పారితోషికం చెల్లించి, దానిని ఖాతా పుస్తకాల్లో సక్రమంగా చూపించి ఉంటే, ఆ విషయంలో అప్పీలుదారుడు క్లెయిమ్ చేసి ఉండవచ్చు మరియు ఆ చెల్లింపు యొక్క సహేతుకత గురించి ఇండస్ట్రియల్ ట్రిబ్యునల్ పరిశీలనకు లోబడి, అటువంటి క్లెయిమ్ అనుమతించబడేది; కానీ ఏవైనా కారణాల వల్ల శ్రీ పోడార్ ఎటువంటి పారితోషికం తీసుకోనట్లయితే, ఫార్ములా యొక్క పనితీరు కొన్నిసార్లు ఊహాజనితమైనదిగా వర్ణించబడినందున, ఆ ఖాతాపై కోత విధించడానికి అనుమతించడం అన్యాయమే అవుతుంది. అందుబాటులో ఉన్న మిగులును తగ్గించే ఉద్దేశ్యంతోనే ఇలాంటి అంశాన్ని చేర్చడాన్ని అనుమతించలేమని మా అభిప్రాయం. అంతేకాకుండా, గుప్తాకు సంబంధించిన సాక్ష్యాలను ట్రిబ్యునల్ అంగీకరించినట్లు కనిపించడం లేదని, కేఆర్ పోడార్ స్వయంగా తన పారితోషికం కోసం క్లెయిమ్ చేయడానికి సాక్షి పెట్టెలోకి అడుగు పెట్టలేదని వ్యాఖ్యానించింది. మిస్టర్ పోడార్ సాక్ష్యం ఇవ్వబోతున్నారా అని గుప్తాను ప్రశ్నించగా, అతను ప్రతికూలంగా సమాధానం ఇచ్చాడు. అందువల్ల, ఈ కేసులో రుజువైన పరిస్థితులలో, శ్రీ పోడార్ యొక్క నోషనల్ రెమ్యూనరేషన్ కు సంబంధించి అప్పీలుదారుడు చేసిన మినహాయింపు క్లెయిమ్ ను అనుమతించడంలో ట్రిబ్యునల్ సమంజసంగా భావించనట్లయితే, పిటిషనర్ తీవ్రమైన ఫిర్యాదు చేయలేడు.

పునరావాసం కోసం పిటిషనర్ ఎలాంటి క్లెయిమ్ చేసుకునే అర్హత లేదని ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఆదేశాలకు సంబంధించి మరో వివాదం ఉంది. పిటిషనర్ సెకండ్ హ్యాండ్ యంత్రాలతో తన వ్యాపారాన్ని ప్రారంభించినందున, సదరు యంత్రాల స్థానంలో కొత్త యంత్రాలతో పునరావాసం కోసం క్లెయిమ్ చేసుకునే అర్హత లేదని ట్రిబ్యునల్ అభిప్రాయపడినట్లు తెలుస్తోంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఒక యజమాని తన వ్యాపారాన్ని సెకండ్ హ్యాండ్ యంత్రాలతో నిర్వహిస్తున్న సందర్భాల్లో, ఆ సెకండ్ హ్యాండ్ యంత్రాల స్థానంలో కొత్త యంత్రాలతో కాకుండా సెకండ్ హ్యాండ్ యంత్రాలతో భర్తీ చేయబడుతుందనే ప్రాతిపదికన పునరావాసాన్ని లెక్కించాలని ట్రిబ్యునల్

అభిప్రాయపడినట్లు తెలుస్తోంది. ఈ అభిప్రాయాన్ని దక్షిణ భారత మిల్లు యజమానుల సంఘం మరియు ఓఆర్ఎస్ వర్సెస్ కోయంబత్తూరు డిస్ట్రిక్ట్ టెక్స్టైల్ వర్కర్స్ యూనియన్ అండ్ ఓఆర్ఎస్ ([1962] 1.ఎల్.ఎల్.జె. 223) కేసులో ఈ కోర్టు తిరస్కరించింది. అందువల్ల పునరావాసం విషయంలో ట్రిబ్యునల్ అనుసరిస్తున్న విధానం తప్పని పిటిషనర్ వాదించడం సరైనదే.

అయితే, ప్రస్తుత కేసులో పిటిషనర్ తరఫున ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన సాక్ష్యాలను పరిగణనలోకి తీసుకుంది.పిటిషనర్ పునరావాస అవసరాలు రూ.8,84,629గా ఉండాలన్న వాదనకు మద్దతుగా ట్రిబ్యునల్ తీర్పునిచ్చింది. ట్రిబ్యునల్ చెప్పిన కారణాల్లో ఒకటి పిటిషనర్ తన పాత యంత్రాంగానికి పునరావాసం కల్పించడానికి కొత్త యంత్రాలను కొనుగోలు చేస్తాడనే ప్రాతిపదికన పునరావాసం కోసం దావా వేయడం సమంజసం కాదన్నది వాస్తవం. కానీ ట్రిబ్యునల్ చర్చించిన అనేక ఇతర కారణాలు ఉన్నాయి మరియు ఈ కారణాలు మిస్టర్ దిన్షా చేసిన ప్రకటనల ఖచ్చితత్వం మరియు వాటి విశ్వసనీయతతో ట్రిబ్యునల్ సంతృప్తి చెందలేదని సూచిస్తున్నాయి. పునరావాసంలో ఉన్న అంశాల్లో ఒకటిగా తన డెడ్ స్టాక్ కు పునరావాసం కల్పించాలని పిటిషనర్ వినూత్నంగా కోరగా, ట్రిబ్యునల్ ఆ వాదనను తోసిపుచ్చినట్లు తెలుస్తోంది. ఫలితంగా, ట్రిబ్యునల్ కనుగొన్నది పిటిషనర్ నేతృత్వంలోని సాక్ష్యాలను ప్రశంసించడంపై ఆధారపడి ఉంటుంది మరియు రికార్డులో లభ్యమయ్యే విషయాలను పరిగణనలోకి తీసుకొని దానిని ఇబ్బంది పెట్టకూడదు. భవిష్యత్తులో పిటిషనర్ మెరుగైన సాక్ష్యాధారాలను సమర్పిస్తే, పునరావాసం కోసం తన వాదనను మెరిట్ ఆధారంగా నిర్ణయించాల్సి ఉంటుందని, ప్రస్తుత నిర్ణయం దీనికి వ్యతిరేకంగా ఎటువంటి అడ్డంకిని సృష్టించదని ట్రిబ్యునల్ ముందుజాగ్రత్త తీసుకుంది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ప్రస్తుత అప్పీల్ లో చేయగలిగేది అంతే. అయితే, ట్రిబ్యునల్ తాత్కాలిక ప్రాతిపదికన పునరావాసం కోసం కొంత అలవెన్స్ ఇచ్చి ఉండాల్సిందని వాదించడానికి అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ ప్రయత్నించారు మరియు ఈ వాదనకు మద్దతుగా, దక్షిణ భారత మిల్లు యజమానుల సంఘం ([1962] 1 ఎల్.ఎల్.జె. 223.) విషయంలో చేసిన కొన్ని పరిశీలనలను ఆయన ప్రస్తావించారు. ఆ సందర్భంలో, అప్పీలుదారు మిల్స్ యంత్రం యొక్క అసలు ధర మరియు తరువాత దాని

తరుగుదల గురించి సంబంధిత సాక్ష్యాలను సమర్పించలేదని తెలుస్తోంది, అందువల్ల, రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యాల ఆధారంగా, ట్రిబ్యునల్ కొన్ని (ఐడి హాక్ ప్రాతిపదికన) స్వీకరించింది. ట్రిబ్యునల్ ఆమోదించిన తాత్కాలిక ప్రాతిపదికపై ఎటువంటి ఫిర్యాదు చేయలేదు; ప్రస్తుతం ఉన్న యంత్రాంగమే సెకండ్ హ్యాండ్ అయితే ట్రిబ్యునల్ చేసిన కొన్ని పరిశీలనలకు వ్యతిరేకంగా మాత్రమే ఫిర్యాదు చేశారు. ఇది కేవలం సెకండ్ హ్యాండ్ యంత్రాల ద్వారా మాత్రమే పునరావాసం పొందాలి, మరియు ఈ పరిశీలనలు ఈ విషయంలో వాస్తవ స్థితికి ప్రాతినిధ్యం వహించలేదని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఆ నిర్దిష్ట కేసులో ట్రిబ్యునల్ అవలంబించిన తాత్కాలిక ప్రాతిపదికను ఈ కోర్టు ఆమోదించిందని లేదా ధృవీకరించిందని భావించడం తప్పు అని మేము భావిస్తున్నాము. ఈ అడ్ హాక్ ప్రాతిపదికన ఏ ప్రాతిపదికన అవలంబించారో తెలియదు, పునరావాసం కోసం తన వాదనను సమర్థించడానికి యజమాని తగిన సాక్ష్యాలను జోడించకపోతే మరియు ట్రిబ్యునల్ ప్రేరేపించిన సాక్ష్యాలను తిరస్కరించడానికి మొగ్గు చూపినట్లయితే, ట్రిబ్యునల్ పూర్తిగా ఊహాజనిత మరియు ఊహాజనిత తాత్కాలిక ప్రాతిపదికన కొంత పునరావాసం కల్పించాలని సూచించడం సహేతుకం కాదని మేము భావిస్తున్నాము. అటువంటి సందర్భంలో ట్రిబ్యునల్ చేయగలిగిందల్లా భవిష్యత్తులో మెరుగైన సాక్ష్యాలను జోడించడానికి అవకాశం ఇవ్వడం ద్వారా యజమాని యొక్క స్థానాన్ని కాపాడటం, మరియు ప్రస్తుత కేసులో ట్రిబ్యునల్ అదే చేసింది.

అప్పుడు పండితుడైన అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ సంపద పన్ను తగ్గింపు కోసం క్లెయిమ్ చేయడానికి ప్రయత్నించారు. బోనస్ లెక్కల్లో యజమాని ఆదాయపు పన్నుతో పాటు సంపద పన్ను మినహాయింపును క్లెయిమ్ చేసుకునే హక్కు ఉందని ఈ కోర్టు స్థిరంగా పేర్కొంది; కానీ, ప్రస్తుత సందర్భంలో, వసూలు చేసిన లేదా చెల్లించిన సంపద పన్ను మొత్తాన్ని నిర్ణయించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు, కాబట్టి, ఆ ఖాతాపై అప్పీలుదారుకు ఎటువంటి ఉపశమనం ఇవ్వబడదు.

ఫలితంగా అప్పీలు విఫలమై ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది.

అప్పీల్ కొట్టివేత..